บทที่ 8
การเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สนับสนุนให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) รู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (Groupwork) สามารถสื่อสารกัน ทำให้พฤติกรรมของเพื่อนคนหนึ่ง สนับสนุน หรือส่งเสริมพฤติกรรมของเพื่อนคนอื่นๆในกลุ่มเดียวกัน รวมทั้งการมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันในกลุ่ม มีการถกเถียงปัญหาปรึกษาหารือกันแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนคำถาม และคำตอบร่วมมือกันทำงานในลักษณะกลุ่ม ซึ่งผู้สอนจะจัดกิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้ให้นักเรียน ที่มีความสามารถต่างกัน ร่วมทำงาน และร่วมกันเรียนในลักษณะของกลุ่มเล็ก ผู้เรียนจะสามารถคิดค้น แสวงหาความรู้ในหัวข้อเรื่อง หรือปัญหาที่ผู้สอนกำหนดให้ สำหรับรางวัล หรือผลสำเร็จที่ได้รับจะขึ้นอยู่กับสมาชิกของกลุ่มที่จะร่วมกันทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน

การเรียนแบบร่วมมือมีหลักการ โดยทั่วๆไปที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียนในลักษณะของกลุ่มเล็กๆ 4-6 คน และให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มได้มีปฏิสัมพันธ์ทางด้านวิชาการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สนับสนุน หรือช่วยเหลือ และเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้ที่เรียนด้อยในกลุ่ม รวมทั้งช่วยเหลือกันเพื่อให้งานของกลุ่มประสบความสำเร็จ กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนจะประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนบอกจุดประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือ ให้ผู้เรียนเข้าใจ ซึ่งรวมถึงวิธีการเรียน การที่ทุกคนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียน ผลการดำเนิน

งาน ความสำเร็จของงาน การให้คะแนนในลักษณะของกลุ่ม รางวัล และผลรางวัลที่จะได้รับสูงขึ้นเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

2. ผู้สอนกำหนดขนาดของกลุ่ม วิธีการแบ่งกลุ่มผู้เรียน สถานที่สำหรับเรียน ซึ่งอาจจะใช้ทั้งห้องเรียน ห้องสมุด หรือห้องกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งแผนงานสำหรับการเรียน ใบงานเอกสารเสริมความรู้ หรือข้อมูลต่างๆสำหรับผู้เรียน

3. ผู้สอน ให้ความรู้ อธิบายแนวทางในการค้นหาความรู้เพิ่มเติม งานที่จะต้องทำหรือศึกษา กำหนดเป้าหมายของงาน เกณฑ์ในการพิจารณางานในระดับดีมาก ดี หรือพอใช้ รวมทั้งพฤติกรรมของผู้เรียนในการทำงานกลุ่ม และการมีส่วนร่วมในการทำงาน

4. ในระหว่างที่ผู้เรียนทำงานกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายนั้น ผู้สอนจะต้องเอาใจใส่ ติดตามพฤติกรรมของผู้เรียน ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงาน และพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มมีส่วนร่วมโดยตลอด

5. ผู้สอนสรุปบทเรียน โดยการถามคำถามเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานที่ได้ทำไป หรือถามคำถามเพื่อทดสอบความรู้ของผู้เรียน

6. ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนในด้านเนื้อหาวิชา การแสดงความคิดเห็น รวมทั้งทักษะและการมีส่วนร่วม ในการทำงานกลุ่ม

รูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือ

ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ผู้สอนมักนิยมจัดการเรียนการสอนในลักษณะของกลุ่มการเรียนในกรณีที่ผู้เรียนจะต้องดำเนินการทดลองในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามที่ได้ศึกษามา โดยใช้อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ชุดเดียวกันในแต่ละกลุ่ม และดำเนินการทดลองตามหนังสือคู่มือ หรือตามที่ผู้สอนสาธิตให้ดู ในบางครั้งผู้สอนอาจจะจัดให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆเพื่อร่วมกันทำรายงานในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งที่ผู้สอนกำหนดให้ ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ การเรียนแบบร่วมมือมีรูปแบบต่างๆดังต่อไปนี้

1. การเรียนเป็นกลุ่มที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions) (STAD)

รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาโดย Johns Hopkins Team Learning Project ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างๆกันในกลุ่ม มีกิจกรรมร่วมกัน รับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน รวมทั้งร่วมกันหรือช่วยเหลือกันส่งเสริมการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีดังต่อไปนี้

1.1 ผู้สอนให้ความรู้ใหม่แก่ผู้เรียนทั้งชั้นโดยใช้การสอนโดยตรง ซึ่งอาจจะเป็นการบรรยาย ร่วมด้วยการสาธิต หรือการใช้อุปกรณ์การสอน ผู้เรียนจะต้องรู้ว่าการเรียนต่อไปจะเป็นการแบ่งกลุ่ม ดังนั้นผู้เรียนจะต้องสนใจสาระวิชาและการสอนของครูเพื่อให้สามารถทำแบบทดสอบได้ดี ซึ่งจะหมายถึงการทำให้กลุ่มได้คะแนนดี หรือมีผลสัมฤทธิ์ในด้านสาระวิชาที่ดีไปด้วย

1.2 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่ม นักเรียนจะมีพื้นฐานความรู้ในระดับต่างๆในจำนวนเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน โดยไม่คำนึงถึงเพศ และความแตกต่างในเรื่องอื่น แต่จะเน้นความสามารถในการเรียนเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มจะมีจำนวนประมาณ 4-5 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนดี ค่อนข้างดี ปานกลาง และอ่อน เมื่อนักเรียนแบ่งกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนจะให้ใบงาน (worksheet) แก่นักเรียนในเรื่องสาระวิชาหรือความรู้ใหม่ที่ได้สอนไปแล้ว

1.3 สมาชิกแต่ละกลุ่มจะศึกษาใบงาน ซึ่งอาจจะเป็นเอกสารที่เสริมความรู้ งานที่จะต้องศึกษา หรืองานที่ครูมอบหมายให้ทำ คำถาม หรือกิจกรรมต่างๆ และปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับสาระเนื้อหาวิชาที่อยู่ในใบงาน ทบทวนเนื้อหาวิชา ตอบคำถาม ชี้แจงหรืออธิบายข้อสงสัยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาให้เพื่อนๆฟัง กลุ่มจะต้องรับผิดชอบและช่วยเหลือกันเพื่อให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างชัดแจ้ง

1.4 ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบด้วยตนเองในสาระวิชาที่ได้สอนไปนั้นโดยไม่ต้องถามเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งจะสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าผู้เรียนแต่ละคนได้เรียนรู้เนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้นจากเดิม มากหรือน้อยเพียงใด จากกลุ่มเพื่อน

1.5 พิจารณาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากคะแนนของแบบทดสอบในลักษณะของรายคน และเป็นกลุ่ม สำหรับผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มในการเรียน จะพิจารณาจากคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคนที่ได้สูงขึ้น

1.6 ประกาศและยกย่องกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีคะแนนความก้าวหน้าสูงสุด และรายชื่อสมาชิกในกลุ่ม การประกาศควรจะกระทำทันทีเมื่อเริ่มเรียนในเรื่องต่อไป หรือในคาบแรกของการเรียนหลังการทดสอบแล้ว

การพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม โดยการพิจารณาคะแนนของแบบทดสอบของแต่ละคนในกลุ่มและนำมาจัดทำเป็นคะแนนความก้าวหน้า ซึ่งดำเนินการในลักษณะต่อไปนี้

1. เนื่องจากผู้เรียนในชั้นเรียนมีระดับความรู้ และความสามารถแตกต่างกัน ผู้สอนจะกำหนดคะแนนพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งได้มาจากการ pretest หรือคะแนนของการทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ในสาระวิชานั้นๆ

2. กำหนดคะแนนความก้าวหน้าในการเรียน (Slavin ,1995 :80) ดังนี้

	คะแนนความก้าวหน้า
คะแนนที่ต่ำกว่าคะแนนพื้นฐาน 10 คะแนนลงมา	0
คะแนนที่ต่ำกว่าคะแนนพื้นฐาน 9-0 คะแนน	10
คะแนนที่สูงกว่าคะแนนพื้นฐาน 1-9 คะแนน	20
คะแนนที่สูงกว่าคะแนนพื้นฐาน 10 คะแนน ขึ้นไป	30
ได้คะแนนเต็ม ในการทำแบบทดสอบ	30

3. กำหนดตารางในการทำคะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียนแต่ละคน กลุ่มที่สมาชิกกลุ่มมีคะแนนความก้าวหน้าสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ จะเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยการนำคะแนนความก้าวหน้ามารวมกัน หารด้วยจำนวนสมาชิกกลุ่ม กำหนดคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มดังนี้

ดี มีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 15-19 คะแนน

ดีมาก มีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 20-24 คะแนน

ดีที่สุด มีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย 25 คะแนนขึ้นไป

4. กลุ่มที่ได้รับคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยสูงสุดจะได้รับรางวัล และการประกาศรายชื่อของสมาชิกกลุ่มให้เป็นที่ทราบโดยทั่วกัน

ก่อนดำเนินการทดสอบผู้เรียนแต่ละคน ผู้สอนควรจะได้อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับระบบการให้คะแนนความก้าวหน้า โดยเน้นในเรื่องต่อไปนี้

1. คะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียนนั้นจะเป็นคะแนนที่ผู้เรียนจะต้องแข่งขันกับตนเอง ซึ่งผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเท่ากันที่จะทำคะแนนให้สูงขึ้นกว่าคะแนนพื้นฐานของตนเอง เพื่อชัยชนะของกลุ่ม

2. คะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจะต้องพยายามทำคะแนนความก้าวหน้าให้ดีที่สุด

3. การกำหนดคะแนนความก้าวหน้าจะเป็นการให้คะแนนที่ยุติธรรม ทั้งนี้ผู้เรียนจะต้องพยามเรียนรู้ หรือทำคะแนนให้ดีที่สุดตามความสามารถของตนเอง และแข่งขันกับตนเอง เพื่อทำคะแนนให้สูงขึ้น

การดำเนินการสอนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือโดยเน้นผลสัมฤทธิ์ในการเรียนนี้ ผู้สอนจะต้องทดสอบ และให้คะแนนผู้เรียนเป็นระยะๆ รวมทั้งเปลี่ยนแปลงและกำหนดคะแนนพื้นฐานของผู้เรียนตามความสามารถของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นด้วย เมื่อดำเนินการสอนในลักษณะกลุ่มไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง ประมาณ 4-6 สัปดาห์ ผู้สอนควรจะเปลี่ยนหรือสลับกลุ่มผู้เรียน เพื่อให้โอกาสผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มด้อยได้เปลี่ยนเพื่อนร่วมกลุ่ม และมีโอกาสที่จะได้รับการยกย่องเป็นกลุ่มที่มีความสามารถสูงได้เช่นเดียวกัน

ตัวอย่างการกำหนดคะแนนเป็นรายบุคคล

วันที่ทดสอบ.....	ชื่อวิชา		
ชื่อ	**คะแนนพื้นฐาน**	**คะแนนทดสอบ**	**คะแนนความก้าวหน้า**
กนกพร	62	70	**20**
สมศรี	78	80	**20**
สุรศักดิ์	81	76	**10**
จินตนา	50	58	**20**
สมชาย	90	100	**30**
สิทธิพร	67	79	**30**
วรวุฒิ	90	82	**10**
เสมอใจ	42	51	**20**
กำธร	74	60	**0**
จันทร์จิรา	80	86	**20**

กลุ่มที่ 1 ☐ คะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 100/5 = 20 ได้รับรางวัลในระดับ ดีมาก

กลุ่มที่ 2 ☐ คะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 80/5 = 16 ดี

สำหรับการรายงานผลคะแนนนั้น ผู้สอนควรรายงานผลคะแนนของผู้เรียนที่ทำแบบทดสอบได้จริง ต่อฝ่ายวิชาการ หรือผู้ปกครอง สำหรับคะแนนความก้าวหน้านั้นเป็นคะแนนที่นำมาใช้ในการกำหนดผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม ซึ่งบางครั้งผู้เรียนที่เรียนดี แต่อยู่ในกลุ่มด้อยอาจจะได้รับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มน้อย ทำให้ผู้ที่ไม่เข้าใจวิธีการกำหนด

คะแนนของผู้สอน เห็นว่าการให้คะแนนของกลุ่มในลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือไม่ยุติธรรมได้

2. การเรียนเป็นกลุ่มเน้นที่เกมและการแข่งขัน (Team-Games-Tournaments)(TGT)

การจัดการเรียนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือที่เน้นเกม และการแข่งขันระหว่างกลุ่ม ริเริ่มขึ้นโดย David Devries และ Keit Edwards ต่อมาได้รับการพัฒนาให้สมบูรณ์ขึ้นที่ Johns Hopkins University (Gunter and associates,1990:176) ลักษณะการจัดการเรียนการสอนจะคล้ายคลึงกับการจัดการเรียนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือที่เน้นผลสัมฤทธิ์ สำหรับการเรียนแบบร่วมมือที่เน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มนั้น แทนที่จะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบเพื่อพิจารณาคะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นรายคน และตัดสินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม แต่จะเน้นที่เกม และการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มในด้านเนื้อหาความรู้ทางวิชาการของสมาชิกกลุ่ม กิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะนี้เหมาะสมกับวิชาที่ต้องการคำตอบที่แน่นอน โดยการจัดทำแบบทดสอบที่มีตัวเลือก หรือปัญหาที่ใช้ในการแข่งขันเพื่อให้ผู้เข้าแข่งขันพิจารณาเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ฯลฯในบางครั้งการเรียนแบบร่วมมือแบบ STAD สามารถนำมาใช้ร่วมกับการเรียนแบบ TGT ได้ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีดังต่อไปนี้

2.1 ผู้สอนให้ความรู้เนื้อหาวิชาใหม่แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นเนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาภายในระยะเวลา 1-2 สัปดาห์

2.2 ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนเช่นเดียวกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (STAD) ซึ่งใช้ระดับความสามารถเป็นเกณฑ์ ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนดี ค่อนข้างดี ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละประมาณ 3 - 5 คน กำหนดชื่อของกลุ่ม หรือทีมสำหรับการแข่งขัน

2.3 ให้แต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาเนื้อหาวิชาที่จะต้องแข่งขัน ตามที่ผู้สอนบรรยาย หรือกำหนดขอบเขตให้ สำหรับการเรียนในแต่ละสัปดาห์ สมาชิกในกลุ่มจะร่วมกันศึกษาเนื้อหาวิชาเพิ่มเติม ร่วมกันอธิบายเนื้อหาวิชาให้ทุกคนในกลุ่มเข้าใจอย่าง

ชัดเจนในขอบ เขตที่ผู้สอนกำหนดเพื่อให้สมาชิกกลุ่มทุกคนสามารถตอบคำถาม และชนะการแข่งขัน ซึ่งครูจะได้จัดให้มีการแข่งขันขึ้นสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

2.4 ผู้สอนจะจัดโต๊ะสำหรับการแข่งขัน จำนวนหนึ่ง การพิจารณาว่าผู้ใดควรจะแข่งขันกับผู้ใดนั้น ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม โดยใช้ระดับคะแนนของผลงานครั้งสุดท้ายเป็นเกณฑ์ เช่น แบ่งผู้เรียนออกเป็น 8 กลุ่ม (1-8) ในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียน เก่ง(a) ค่อนข้างเก่ง (b) ปานกลาง (c) และอ่อน(d) กลุ่มละ 4 คน ดังนั้นในโต๊ะที่ 1 และ 2 จะให้นักเรียนเก่งแต่ละกลุ่ม แข่งขันกัน โต๊ะละ 4 คน โต๊ะที่ 3 และ 4 นักเรียนค่อนข้างเก่ง โต๊ะละ4 คน

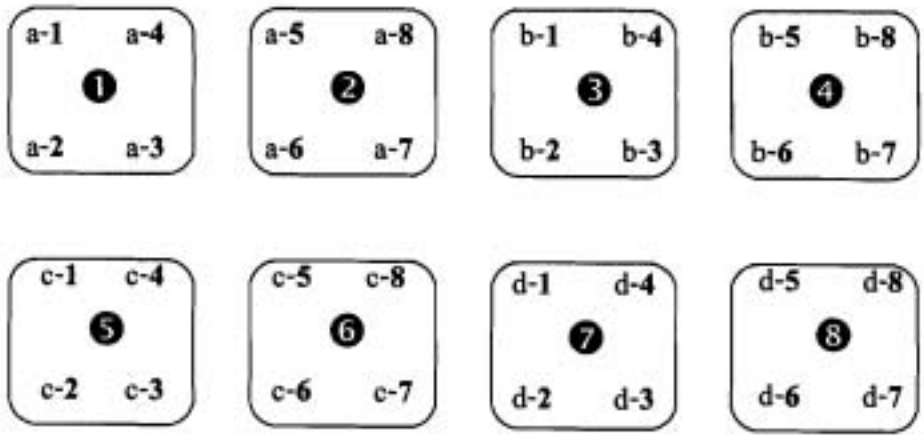

เป็นดังนี้เรื่อยไป เมื่อเริ่มการแข่งขัน นักเรียนในแต่ละโต๊ะจะมีความสามารถระดับเดียวกันและร่วมกันแข่งขันเพื่อให้ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละโต๊ะ ในการจัดการแข่งขันผู้สอนอาจจะกำหนดให้นักเรียนจำนวนหนึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์ ในระหว่างการแข่งขันในแต่ละโต๊ะ หรือ 2 โต๊ะต่อผู้สังเกตการณ์ 1 คน เพื่อให้การดำเนินการแข่งขันเป็นไปตามกฎกติกา ที่ได้กำหนดไว้

2.5 ผู้สอนให้แบบทดสอบสำหรับการแข่งขันแก่นักเรียนในแต่ละโต๊ะ ซึ่งประกอบด้วยคำถามจำนวนหนึ่งเช่น จำนวน 20 ข้อ พร้อมคำตอบอีกจำนวนหนึ่ง ลักษณะของคำถามอาจจะเป็นแบบให้เลือกตอบ ให้ผู้เรียนคิดคำนวณหา

คำตอบหรือให้เติมคำจัดทำคำถามในกระดาษแข็งแผ่นละ 1 ข้อ พร้อมกับหมายเลขของคำถามอยู่ด้านหลัง และเช่นเดียวกับกระดาษคำตอบอีก 1 ชุด ซึ่งมีหมายเลขตรงกัน ในการเลือกคำถาม นักเรียนจะเลือกข้อใดก็ได้ คนแรกจะอ่านคำถามแรกให้เพื่อนทุกคนในโต๊ะได้ยิน และตอบคำตอบก่อน คนที่ 2 , 3, 4 ถ้าเห็นด้วยกับคำตอบนั้น หรือไม่แน่ใจ จะบอกว่า ผ่าน นักเรียนคนที่ 4 จะอ่านเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง ถ้าคำตอบถูกต้องจะทำให้ คนแรก หรือคนที่อ่านคำถาม ได้ 1 คะแนน ต่อไปคนที่ 2 จะอ่านคำถาม และตอบคำถามในเวลาต่อมา ถ้าคนที่ 3,4,1 เห็นว่าคำตอบไม่ถูกต้อง โดยคนที่ 3 สามารถคำตอบที่ถูกต้อง ถ้าคนที่ 4 เห็นด้วยกับคนที่ 3 และเมื่ออ่านเฉลยคำตอบโดยนักเรียนคนที่ 1 แล้ว ซึ่งแสดงว่าคนที่ 3 ถูกต้อง จะทำคนที่ 3 ได้ 1 คะแนน และคนที่ 3 จะเริ่มอ่านคำถามต่อไป เมื่อคำถามหมดแล้ว ทุกคนจะรวบรวมคะแนนของคนเอง ในการให้คะแนนนั้น นักเรียนที่อ่านคำถาม จะเป็นผู้ตอบคำถามก่อน ผู้ที่อยู่ทางขวาของผู้อ่านจะตอบคำถามในลำดับต่อไป ซึ่งคำตอบนั้นถ้าเห็นว่าไม่ถูกต้อง จะต้องตอบคำตอบที่ถูกต้อง ถ้าเห็นว่าถูกต้องหรือไม่แน่ใจจะตอบว่าผ่าน เช่นเดียวกับผู้ที่อยู่ถัดไปทางขวามือ

หลักการที่สำคัญของการให้คะแนนสำหรับการจัดการเรียนแบบกลุ่มที่เน้นการแข่งขันประกอบด้วย

1) ผู้ที่อ่านคำถาม ถ้าตอบถูก (จากการดูคำเฉลย) จะได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดไม่ได้ คะแนน สำหรับผู้ที่อยู่ถัดไปอีก 3 คน ถ้าตอบผิดจะถูกหัก 1 คะแนน

2) ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดตอบถูกเลย ผู้ที่อ่านจะไม่โดนหักคะแนน แต่ผู้แข่งขันอีก 3 คน ถ้าให้คำตอบผิดจะถูกหักคนละ 1 คะแนน

3) เมื่อคนที่ 1 อ่านคำถามแล้ว จะต้องตอบคำถามก่อน ผู้ที่อยู่ด้านขวาของผู้ที่อ่านจะเป็นคนต่อไปที่จะต้องตอบคำถามและอ่านคำถามข้อต่อไป ทำเช่นนี้เรื่อยไป จนหมดคำถามที่ครูมอบให้ แล้วจึงรวบรวมคะแนนส่งผู้สอนเพื่อพิจารณาผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด และต่ำสุดในแต่ละโต๊ะ

2.6 ในการแข่งขันรอบที่2 สำหรับสัปดาห์ต่อไป การบรรยายให้ความรู้หรือการกำหนดปัญหาของผู้สอน การเป็นสมาชิกกลุ่มและการช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการของสมาชิกกลุ่มจะดำเนินไปเช่นเดิม แต่การกำหนดผู้แข่งขันในแต่ละโต๊ะ จะแตกต่างกัน คือผู้สอนจะนำผลคะแนนที่ได้จากการแข่งขันครั้งแรกมาเรียงกัน จากคะแนน

สูง ถึงคะแนนต่ำในแต่ละโต๊ะ ผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุดในแต่ละโต๊ะจะต้องย้ายมาอยู่ในโต๊ะที่ถัดลงมา และเช่นเดียวกับโต๊ะอื่นๆ สำหรับผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละโต๊ะจะย้ายมาอยู่โต๊ะที่อยู่เหนือขึ้นไป และเช่นเดียวกับโต๊ะอื่นๆ แล้วจึงเริ่มแข่งขันในรอบที่ 2 ,3 และ 4 ต่อไป (ให้ดูรูปประกอบ)

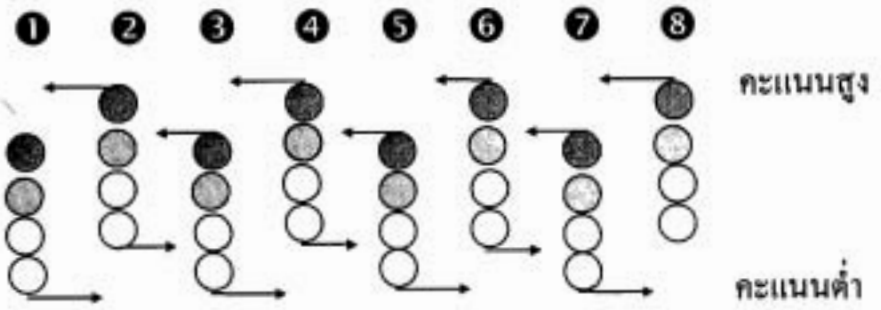

2.7 ผลของคะแนนแต่ละคนในแต่ละรอบจะนำมารวบรวมไว้ แล้วนำมารวมกันในกลุ่มเพื่อหาคะแนนเฉลี่ย กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด จะได้รับรางวัล และการยกย่องรวมทั้งประกาศรายชื่อสมาชิกในกลุ่มให้ทราบทั่วกัน

การแข่งขันในด้านวิชาการของแต่ละกลุ่ม หรือแต่ละทีมของแต่ละครั้งนั้น สมาชิกแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกันให้เพื่อนทุกๆคนในกลุ่มมีความรู้ในเนื้อหาสาระวิชาอย่างดี ถูกต้อง เพียงพอที่จะไปแข่งขันกับทีมอื่น และสามารถตอบคำถามในแบบทดสอบของผู้สอนได้ ซึ่งจะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการแข็งขัน และทุกคนในกลุ่มได้รับความรู้ในเนื้อหาวิชาด้วย ทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และช่วยเหลือกัน เมื่อการแข่งขันผ่านไป 3 - 4 ครั้ง และสรุปผลแล้ว การแข่งขันต่อไป ผู้สอนจะต้องสลับเปลี่ยนสมาชิกในกลุ่มของผู้เรียนอีก โดยนำผลหรือระดับคะแนนครั้งสุดท้ายเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม

3. จิ๊กซอ II (Jigsaw II)

การสอนแบบ Jigsaw II พัฒนาโดย Elliot Aronson และคณะ ในปี 1978 และได้รับการพัฒนาต่อมาโดยคณะทำงานของ มหาวิทยาลัย Johns Hopkins ซึ่งนำมาใช้

ในการสอนและให้ความรู้แก่ผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เรียนมีทักษะในด้านการอ่าน แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีดังต่อไปนี้

3.1 ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียน เช่นเดียวกับการเรียนแบบร่วมมือ ที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (STAD) และการแข่งขัน (TGT) ซึ่งนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะเป็นผู้ที่มีความสามารถแตกต่างกัน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่มของตนเอง

3.2 ผู้สอนกำหนดงาน ซึ่งเป็นหัวข้อเรื่องที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาในรายกระบวนวิชา ตามที่หลักสูตรกำหนด อธิบายเนื้อหาวิชาในแต่ละหัวข้อเรื่องอย่างย่อๆ รวมทั้งเอกสาร งาน และแนวทางการสืบค้นข้อมูลในแต่ละหัวข้อเรื่อง

3.3 ผู้สอนให้ทุกคนในแต่ละกลุ่มจะต้องเลือกหัวข้อเรื่องที่ตนสนใจ คนละ 1 หัวข้อเรื่อง และให้กลุ่มส่งสมาชิกมาเข้ากลุ่มวิชาการ ดังนั้นในกลุ่มวิชาการแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกจำนวนหนึ่งที่มาจากทุกกลุ่มซึ่งสนใจในหัวข้อเรื่องเดียวกัน

3.4 ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มวิชาการ ทำความรู้จัก คุ้นเคยกัน โดยการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และมอบหมายให้ศึกษางานในหัวข้อเรื่องตามความสนใจ โดยผู้สอนจะเตรียมเอกสารในด้านการอ่าน แหล่งข้อมูลสำหรับการสืบค้นให้แก่ผู้เรียน และกำหนดระยะเวลาในการทำงาน

3.5 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มวิชาการจะศึกษาข้อมูล และอ่านเอกสารต่างๆตามหัวข้อเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ร่วมกันหาความรู้ ปรึกษาหารือ ทบทวนความรู้ ถามตอบคำถามซึ่งกันและกัน ทำให้สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความรู้ในเรื่องที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อเรื่องนั้นๆ เป็นอย่างดี ภายในระยะเวลาที่กำหนด

3.6 ผู้เรียนแต่ละคนจะแยกย้ายกันกลับกลุ่มเดิมพร้อมกับความรู้ทางวิชาการที่ได้ศึกษามา และนำความรู้ในหัวข้อเรื่องที่ตนได้ศึกษามาจากกลุ่มวิชาการ มาอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มได้เข้าใจ ตอบคำถามข้อข้องใจ แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันในทุกหัวข้อเรื่อง

3.7 ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบโดยครอบคลุมหัวข้อเรื่องทั้งหมด ซึ่งคะแนนที่ได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม เช่นเดียวกับการทดสอบใน

การเรียนแบบ STAD ซึ่งผู้เรียนจะต้องทำคะแนนให้ดีที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของตนเอง เพื่อให้คะแนนของกลุ่มมีความก้าวหน้าสูงสุด และจะได้รับรางวัล

4. การเรียนเป็นกลุ่มที่เสริมการเรียนแบบเอกัตภาพ (Team-Assisted Individualization) (TAI)

เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งเป็นการผสมผสานกันระหว่างการเรียนแบบเอกัตภาพและการเรียนในลักษณะกลุ่ม มีลักษณะเช่นเดียวกับการสอนเป็นกลุ่ม (Team Accelerated Instruction) ที่เน้นการเรียนตามเอกัตภาพโดยใช้อุปกรณ์การสอนต่างๆ เช่นบทเรียนแบบโปรแกรม การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือตำราที่เรียนได้ด้วยตนเอง แล้วจึงจัดให้ผู้เรียนได้เรียนแบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มความเข้าใจและเรียนรู้การทำงานร่วมกัน การจัดการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบนี้ ผู้เรียนจะต้องมีทักษะในด้านการอ่าน และผู้สอนจะต้องเตรียมอุปกรณ์ หรือเครื่องมือเฉพาะเรื่อง ที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนตามเอกัตภาพ ซึ่งลักษณะการจัดการเรียนการที่เสริมการเรียนตามเอกัตภาพของผู้เรียน มีดังต่อไปนี้

4.1 จัดแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความรู้ ความสามารถที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับการจัดแบ่งกลุ่มในการเรียนแบบ STAD และ TGT

4.2 ทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อจัดโปรแกรมการเรียนให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความรู้ และความสามารถของผู้เรียนในรายวิชานั้นๆ

4.3 ให้ผู้เรียนแต่ละคนเรียนด้วยตนเองตามระดับความรู้ และความสามารถโดยใช้อุปกรณ์ หรือเครื่องมือสำหรับการเรียนเป็นรายบุคคล เช่น ตำราที่เรียนด้วยตนเอง บทเรียนแบบโปรแกรมซึ่งในบทเรียนจะประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนเนื้อหาวิชานั้นๆ เนื้อหาวิชาที่แบ่งเป็นส่วนย่อย แบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบความรู้ในแต่ละตอน คำตอบของแบบฝึกหัด หรือแนวตอบของแบบทดสอบ

4.4 เมื่อผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาความรู้ด้วยตนเองในขอบเขตของเนื้อหาวิชาที่ผู้สอนกำหนด และภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนกลับเข้ากลุ่มเดิมที่กำหนดให้ และมอบงาน หรือแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมมือกันทำ

4.5 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะร่วมมือกันศึกษางานที่ผู้สอนมอบให้ ซึ่งงาน ใบงาน หรือแบบฝึกหัดดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนแต่ละคนได้ศึกษาไปแล้ว โดยการปรึกษาหารือ อธิบายข้อสงสัยให้เพื่อนเข้าใจ ทำแบบฝึกหัด ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัดซึ่งกันและกัน และเทียบกับคำเฉลย หรือคำตอบในท้ายบทของแบบฝึกหัด ในกรณีที่เพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจในเรื่องใดของบทเรียน หรือแบบฝึกหัด เพื่อนๆในกลุ่มจะช่วยอธิบายให้ฟัง ก่อนที่จะขอให้ครูช่วยอธิบายจนเข้าใจ

4.6 ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัด และทดสอบความรู้ ซึ่งแบบทดสอบ หรือแบบฝึกหัดจะมีลักษณะคล้ายกับแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนทำในกลุ่ม คะแนนของผู้เรียนแต่ละคนที่ได้จะนำมาคิดคะแนนความก้าวหน้า เช่นเดียวกับการเรียนแบบ STAD เพื่อจัดทำเป็นคะแนนของกลุ่ม

4.7 ผู้สอนพิจารณากลุ่มที่ได้คะแนนความก้าวหน้าสูงสุด ยกย่อง ให้รางวัล หรือประกาศให้ทราบทั่วกัน สำหรับกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุดของแต่ละครั้งที่มีการทดสอบ

4.8 ในทุกๆ 2-3 สัปดาห์ ผู้สอนควรจะได้ทบทวนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หรือมโนทัศน์ของเนื้อวิชาทั้งหมดที่ให้ผู้เรียนศึกษาไปแล้ว โดยการอธิบายย่อๆ ถามคำถาม หรือให้ทำแบบทดสอบ

5. กลุ่มการเรียนที่ส่งเสริมการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition) (CIRC)

เป็นการจัดการเรียนการสอนในลักษณะกลุ่มที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษามีความสามารถในด้านการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านและการเขียนโดยร่วมกันสรุปข้อความที่อ่าน ถามคำถาม ชี้แจงความเข้าใจ หรือความถูกต้องให้แก่เพื่อนร่วมกลุ่มกิจกรรมการเรียนการสอนมีดังต่อไปนี้

5.1 ผู้สอนจัดเตรียมเอกสารสำหรับการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจจะอยู่เป็นชุดของการอ่าน ประกอบด้วยเนื้อเรื่อง ต่างๆ หรือนิทาน

5.2 จัดแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มอย่างน้อย 2 -4 คน ซึ่งผู้เรียนในกลุ่มจะต้องมีระดับความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน

5.3 ให้ใบงาน และเอกสารสำหรับการอ่านให้แก่ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ผู้สอนอาจจะเล่าเรื่องราวอย่างคร่าวๆให้ผู้เรียนฟัง ในเรื่องที่ต้องการให้ผู้เรียนอ่าน ถามความคิดเห็น ทั้งนี้เพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียนให้ศึกษา หรืออ่านต่อไป ซึ่งอาจจะใช้เวลาประมาณวันละ 10 - 20 นาที

5.4 ผู้เรียนในกลุ่มเมื่อได้รับเอกสารการอ่าน อาจจะอ่านให้เพื่อนฟังด้วยการอ่านออกเสียง หรือเปลี่ยนกันอ่าน หรือต่างคนต่างอ่านเอกสาร และจะต้องร่วมกันทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ได้รับ สรุปความเข้าใจ ชี้แจงข้อถูกต้อง อธิบาย หรือให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเนื้อเรื่องให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟังและร่วมกันเขียนตอบคำถามสะกดตัวอักษรที่ถูกต้องเพื่อตอบคำถาม สรุปเนื้อเรื่องที่ได้อ่านโดยการเขียน หรือเขียนความคิดเห็นตามที่ได้รับในใบงาน

5.5 ให้ผู้เรียนพิมพ์ หรือเขียนผลงานในด้านการเขียนของกลุ่มตนเองแจกจ่ายให้เพื่อนๆในกลุ่มอื่นอ่าน หรือนำลงในสมุดประจำห้องเรียน หรือชั้นเรียนเพื่อเผยแพร่ให้ผู้อื่นอ่านต่อไป

การจัดการเรียนการสอนในลักษณะกลุ่มการเรียนที่เน้นในด้านการอ่านและการเขียน ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนทำงาน ปรึกษาหารือกัน เขียนสรุปเรื่องราวที่ได้อ่านนอกเวลาเรียน นอกจากนี้การเรียนร่วมกันจะช่วยให้ผู้ที่เรียนอ่อน มีทักษะในด้านการอ่านและการเขียนที่ค่อยมีโอกาสเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากขึ้น โดยได้รับการชี้แจง ฟังการอธิบายจากเพื่อนๆ และร่วมกับเพื่อนๆแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีโอกาส ฝึกทักษะในด้านการเขียน และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ รวมทั้งมีความสนุกสนานในด้านการอ่านเช่นเดียวกัน

6. กลุ่มการเรียนแบบสืบสวน (Group Investigation)

การจัดการเรียนการสอนในลักษณะกลุ่มดังกล่าว พัฒนาขึ้นโดย Shlomo, Yael Sharan และคณะ ในประเทศอิสราเอล โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ และสามารถทำงานเป็นทีม หรือทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เพื่อการเป็นสมาชิกที่ของสังคมในอนาคต สำหรับความรู้ในด้านเนื้อหาวิชาการ จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จักการค้นคว้า หรือการสืบค้นหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียน เช่นห้องสมุด การ

สัมภาษณ์ หรือจากเอกสารอื่นๆ หัวข้อเรื่องในด้านวิชาการที่ผู้เรียนจะต้องศึกษานั้นจะเป็นหัวข้อเรื่องที่กว้าง ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อเรื่องย่อยๆที่สะดวกต่อผู้เรียนในการแบ่งงานกันศึกษาในแต่ละหัวข้อย่อย และนำข้อมูลมาปรึกษาหารือกัน หรือแลกเปลี่ยนความรู้ ขั้นตอนของการสอนลักษณะกลุ่มแบบสืบสวนมีดังต่อไปนี้

6.1 ผู้สอนกำหนดหัวข้อเรื่องให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาในหลักสูตร แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสนใจของหัวข้อเรื่อง หรือ กำหนดให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีระดับความสามารถต่างๆกัน ซึ่งผู้เรียนจะร่วมกันพิจารณาและวางแผนงานในการสืบค้นความรู้ในหัวข้อเรื่องดังกล่าว ผู้สอนจะเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำในด้านข้อมูลและให้ความสะดวกแก่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มในการสืบค้นความรู้

6.2 ผู้เรียนจะร่วมกันวางแผนงานในการสืบค้นความรู้ว่า จะศึกษาเรื่องอะไรบ้าง วิธีการสืบหาความรู้ การแบ่งงานและการแบ่งหัวข้อย่อย การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายในการสืบค้นความรู้ในหัวข้อเรื่องนั้นๆ

6.3 ผู้เรียนจะดำเนินงานสืบค้นความรู้ รวบรวมข้อมูลต่างๆที่สืบค้นมาได้ ซึ่งการดำเนินงานในขั้นนี้จะใช้เวลามากกว่าขั้นตอนอื่นๆ ข้อมูลต่างๆที่ได้มาจะนำมาพิจารณาความถูกต้อง วิเคราะห์ และประเมินให้ตรงประเด็นกับวัตถุประสงค์ของหัวข้อเรื่อง ซึ่งสมาชิกกลุ่มจะร่วมกันทำงานปรึกษาหารือในการพิจารณา เลือกข้อมูล จดบันทึกและสรุปแนวคิดสำหรับการเตรียมตัวทำรายงาน

6.4 จัดทำรายงานในลักษณะของเอกสาร เป็นขั้นตอนที่สมาชิกกลุ่มจะต้องใช้ความรู้และความสามารถในการสังเคราะห์งาน โดยรวบรวม ศึกษาเอกสารและข้อมูลต่างๆ เพื่อจัดทำเป็นรายงานในรูปเล่ม ตามหัวข้อเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ในการจัดทำรายงานนั้น สมาชิกกลุ่มจะต้องจัดเตรียมรายงานในเรื่องต่างๆด้วย เช่น สรุปแนวคิดหลักจากข้อมูลที่สืบค้นได้ แหล่งข้อมูล การเตรียมคำตอบในกรณีที่อาจจะมีคำถามจากกลุ่มอื่น มอบให้สมาชิกกลุ่มทุกคนมีบทบาทในการร่วมกันรายงาน รวมทั้งจัดเตรียมอุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่างๆเพิ่มเติมให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีเมื่อมีการถามถึง

6.5 การเสนอรายงาน ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดสถานที่ให้ผู้เรียนทุกกลุ่มได้รายงานผลงานที่ได้สืบค้นมาให้แก่ผู้เรียนในชั้นเรียน การเสนอรายงานในแต่ละหัวข้อเรื่องจะต้องครอบคลุมงานที่ได้รับมอบหมายมาทั้งหมด การวางแผนการดำเนินงาน และปัญหาต่างๆ

ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน ซึ่งผู้รายงานควรจะได้เสนอรายงาน โดยใช้การบรรยายให้น้อยที่สุด ร่วมด้วยการใช้อุปกรณ์ สื่อต่างๆ หรือการแสดงของจริง การจัดนิทรรศการ การจัดให้มีโปรแกรมการถาม หรือตอบคำถามเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เข้าฟัง และชม ในบางครั้งอาจจะจัดให้มีการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งการจัดให้มีการเสนอผลงานในรูปแบบต่างๆจะสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ทั้งในด้านการทำงาน การคิดวางแผนงาน และการให้สมาชิกกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้วย

6.6 การประเมินผลสำเร็จของงาน การดำเนินงานในขั้นนี้ ผู้สอนจะเป็นผู้ตัดสินและประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการสอนในเนื้อหาวิชาแบบเดียวกัน และทดสอบความรู้ในรูปแบบเดียวกันทำให้การประเมินผลสำเร็จดำเนินไปตามรูปแบบที่กำหนด ซึ่งแตกต่างจากการประเมินความสำเร็จของผู้เรียนในการสอนลักษณะกลุ่มแบบสืบสวน โดยที่ผู้สอนจะต้องพิจารณา และประเมินผลความสำเร็จจากการปฏิบัติงานของกลุ่ม ในด้านที่ผู้เรียนสามารถเสนอคิด หรือหลักการที่ถูกต้อง ตรงตามประเด็น สามารถนำความรู้ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้กับแนวคิดใหม่ได้มากน้อยเพียงใด วิธีการรวบรวมข้อมูล และการสืบหาความรู้ ตลอดจนพิจารณาความร่วมมือกันระหว่างสมาชิกกลุ่มในระหว่างการวางแผนงาน และการร่วมกันดำเนินงานจนได้ผลงานออกมาในรูปแบบต่างๆ ซึ่งการนำแบบทดสอบมาประเมินความรู้ของผู้เรียน จะทำให้ได้ผลการทดสอบเฉพาะความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการเท่ากัน แต่จะไม่สามารถทดสอบความสามารถของผู้เรียนในด้านเจตคติ และทักษะได้

7. การเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม (Learning Together)

การจัดการสอนโดยให้ผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นโดย David และ Roger Johnson และทีมงานของเขาที่มหาวิทยาลัย มินิโซต้า ซึ่งประกอบด้วยหลักการใหญ่ๆในการดำเนินงานดังนี้

7.1 สมาชิกแต่ละกลุ่มมีจำนวน 4-5 คน ซึ่งทุกคนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

7.2 นักเรียนในกลุ่มทุกคนจะต้องร่วมกันทำงานเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์

7.3 นักเรียนแต่ละคนจะต้องแสดงให้เห็นชัดว่ามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

7.4 นักเรียนในกลุ่มจะต้องเรียนรู้ซึ่งกันและกันในการทำงานร่วมกันปรึกษาหารือกัน ร่วมกันทำงานเป็นทีม เพื่อให้งานประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

การจัดการสอนโดยให้ผู้เรียนเรียนร่วมกัน ผู้สอนจะจัดแบ่งให้ผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่มซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะมีระดับความสามารถแตกต่างกัน และมอบหมายงานให้ผู้เรียนทำ หรือศึกษางานภายในระยะเวลาที่กำหนด หลังจากนั้นผู้เรียนจะส่งงานให้แก่ผู้สอน ซึ่งจะประเมินผลงานโดยพิจารณาจากกลุ่มที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี และผลงานทางด้านวิชาการของกลุ่ม ซึ่งในการทำงาน กลุ่มสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามระเบียบ หรือกฎ กติกา ดังต่อไปนี้เพื่อให้ได้ผลงานที่ดี และทำให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพคือ

1. เมื่อมีการพิจารณา วิเคราะห์ หรือการวิจารณ์ จะเกี่ยวข้องเฉพาะแนวคิดหรือความคิดเห็นที่เสนอเข้ามาเท่านั้น ไม่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล
2. ทุกคนในกลุ่มจะต้องพยายามจดจำอยู่เสมอว่าเราอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกัน
3. จะต้องช่วยกระตุ้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานในกลุ่ม
4. จะต้องรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มทุกคนถึงแม้ว่าจะไม่เห็นด้วยก็ตาม
5. เมื่อได้ยิน หรือฟังสมาชิกคนอื่นพูดไม่ชัดเจน หรือไม่เข้าใจในแนวคิดจะต้องกล่าวทวนอีกครั้งเพื่อให้เกิดความกระจ่าง และความเข้าใจ
6. จะต้องพยายามเข้าใจเหตุผลทั้งสองด้าน เมื่อมีการโต้แย้งเกิดขึ้น
7. สมาชิกกลุ่มจะต้องเข้าใจ และแยกแยะแนวคิดต่างๆก่อนที่นำมาสังเคราะห์เป็นแนวคิดใหม่

การสอนวิชาต่าง ๆ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ

บทบาทของผู้สอนจะมีความสำคัญอย่างมากในการฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานกลุ่มโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนให้แต่ละคนในกลุ่มได้เสนอความคิดเห็น

และให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ รวมทั้งการร่วมกันพิจารณาเลือก และตัดสินใจนำข้อคิดเห็นที่ถูกต้อง และตรงประเด็น นำมาเสนอในผลงานของกลุ่ม

การสอนแบบร่วมมือสามารถนำมาใช้สอนในรายวิชาต่างๆได้ดังต่อไปนี้

1. การสอนในด้านภาษา (Language)

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร และการสื่อความหมาย ซึ่งผู้เรียนจะต้องสามารถนำภาษามาใช้เพื่อสำรวจความคิดเห็นของตนเอง และนำเสนอความคิดเห็นในลักษณะของการพูด และการเขียน ในทำนองเดียวกันก็จะสามารถรับฟังความคิดเห็น แนวคิด ข้อเสนอแนะของผู้อื่น เพื่อการวินิจฉัย พิจารณา และตัดสินใจ ในลักษณะของการฟังและการอ่าน การนำวิธีสอนแบบร่วมมือมาใช้ในการสอนภาษา จะช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านการใช้ภาษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากลักษณะธรรมชาติของการเรียนแบบร่วมมือมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ผู้เรียนจะต้องปรึกษาหารือกัน ฟังและพูด ทำเกิดแนวคิด แล้วจึงเรียบเรียงเป็นคำพูด เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจแนวความคิดของตนเอง ผู้เรียนจะมีทักษะในการใช้ภาษาที่ถูกต้องเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายกับผู้อื่น หรือเพื่อนนักเรียนด้วยกันในเนื้อหาวิชาที่ผู้สอนกำหนดนั้น จะช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถในด้านต่อไปนี้

1) สามารถเรียบเรียงความคิดเห็นของตนเองก่อนที่จะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ
2) สำรวจแนวความคิดของตนเอง ก่อนที่จะเสนอความคิดเห็นให้มีความหมายที่ชัดเจน
3) มีความพร้อมสำหรับการถามคำถาม และการตอบคำถาม
4) สามารถที่จะอธิบาย หรือเชื่อมโยงความคิดเห็นของเหตุการณ์ต่างๆได้
5) มีความสนใจและเอาใจใส่ในเรื่องที่สนทนากันเกี่ยวกับสาเหตุ และเหตุผล
6) มีทักษะในด้านการฟัง และมีความเข้าใจในเรื่องต่างๆเพิ่มมากขึ้น
7) พัฒนาแนวความคิดของตนเองให้มีวิสัยทัศน์กว้างขึ้น

การนำวิธีสอนแบบกลุ่มมาประยุกต์ใช้สำหรับการสอนภาษานั้น ผู้สอนจะต้องปรับแนวทางการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาวิชา ความสนใจของ

ผู้เรียนโดยมุ่งเน้นการฝึกทักษะและการมีความรู้ในด้านการใช้ภาษาเป็นสำคัญ ลักษณะการสอนจะขึ้นอยู่กับผู้สอนที่จะเตรียมเอกสารการสอน ใบงาน ซึ่งประกอบด้วยสาระต่างๆทางด้านเนื้อหาวิชา บทความสั้นๆ คำถาม หรือคำสั่ง ให้แก่ผู้เรียน เพื่อใช้ในการปรึกษาหารือ คิดค้นหาคำตอบในกลุ่มของการเรียนร่วมมือกันทำกิจกรรม และนำเสนอหน้าชั้นเรียนเป็นผลงานของกลุ่ม ในลักษณะของการอธิบาย การเขียน หรือการตอบคำถามเพื่อการแข่งขัน

2. การสอนวิทยาศาสตร์ (Science)

ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และการคิดค้นทฤษฎีใหม่ๆ เป็นผลมาจากการศึกษาหรือการเรียนแบบกลุ่ม และการมีความร่วมมือกันของผู้เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์ ที่เรียนและทำงานร่วมกันในลักษณะของ "ทีม" ร่วมกันวิเคราะห์ พิจารณาศึกษาและแก้ปัญหาต่างๆ เพื่อสร้างเป็นแนวคิด หรือทฤษฎีใหม่ๆขึ้นมา

การนำรูปแบบการสอนแบบกลุ่มมาใช้ในการสอนวิทยาศาสตร์นั้น มีมานานแล้ว และในปัจจุบันก็ยังใช้กันอยู่ โดยเห็นว่าเป็นวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา รู้จักแนวทางการค้นคว้าหาคำตอบ และการฝึกปฏิบัติเพื่อพิสูจน์ทฤษฎีต่างๆทางวิทยาศาสตร์ที่ได้ศึกษามา การสอนวิยาศาสตร์จะเริ่มจากการให้ผู้เรียนได้ร่วมกันสืบค้นข้อมูล ศึกษาเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่างๆที่ผู้เรียนคุ้นเคยมาแล้ว โดยการสังเกต จดบันทึกข้อมูล ถามข้อสงสัย หรือปัญหาต่างๆ และนำมาสรุปเป็นข้อมูลเพื่อการทำนายล่วงหน้า ลักษณะการสอนและการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ จะเน้นที่กิจกรรมกลุ่มเป็นสำคัญ ซึ่งผู้เรียนในกลุ่มจะต้องร่วมกันรับผิดชอบในงานที่กำลังดำเนินการทดลอง ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม ถามข้อสงสัย และร่วมกันค้นหาคำตอบ รวมทั้งการเขียนรายงานเพื่อประเมินผลการทดลองด้วย

การสอนแบบกลุ่มในวิชาวิทยาศาสตร์ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ผู้สอนให้ความรู้เนื้อหาวิชา ดำเนินการสาธิต แบ่งกลุ่มผู้เรียน กำหนดเอกสาร และใบงานสำหรับผู้เรียนในการสืบค้นข้อมูล

2) ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาวิชาการ ดำเนินการทดลอง สืบค้นข้อมูลในลักษณะของกลุ่มการเรียนโดยที่สมาชิกกลุ่มจะแบ่งงานทำหน้าที่ต่างๆกัน รวมทั้งศึกษาจากเอกสาร ใบงาน เป็นผู้ดำเนินการ และจดบันทึกข้อมูล

3) ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ผลของการทดลอง สรุปแนวคิด เสนอข้อคิดเห็นตามหลักวิชาการ และเสนอผลการทดลองต่อเพื่อนนักเรียนในชั้นเรียน หรือผู้สอนในลักษณะของการรายงานข้อเท็จจริง ร่วมกับอุปกรณ์อื่นๆ เช่นภาพวาด ของจริง หรือผลงานต่างๆ เพื่อพิจารณาถึงผลงานที่สร้างขึ้น และความร่วมมือในการดำเนินงานของกลุ่ม

การเรียนแบบกลุ่มสามารถนำมาใช้ในการสอนวิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์(Scientific skills) ทั้งในด้านการคิดและการทดลอง ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ร่วมกันสืบค้นข้อมูล จดบันทึกข้อมูล รวมทั้งสรุปข้อคิดเห็น อย่างไรก็ตาม ผู้สอนควรจะได้เปลี่ยนกลุ่มผู้เรียนเป็นระยะๆ เมื่อดำเนินการสอนไประยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และเข้าใจเพื่อนคนอื่น ไม่ผูกมัด หรือรวมกลุ่มเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจนเกินไป

3. การสอนสังคมศึกษา (Social Studies)

ธรรมชาติของการสอนสังคมศึกษา จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อความหมาย อธิบาย หรือเสนอความคิดเห็นต่างๆได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม เนื้อหาวิชาสังคมศึกษาจะเป็นลักษณะของนามธรรม ซึ่งผู้สอนจะต้องใช้แนวทางการอธิบาย ให้ดูจากรูป หรือสื่อการสอนอื่นๆเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาเหล่านั้น ซึ่งในด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้ว ความเข้าใจของนักเรียนแต่ละคนที่ได้จากการอธิบายของผู้สอน ดูจากรูปภาพ หรือสื่อการสอนต่างๆ ย่อมแตกต่างกัน ดังนั้นการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปรึกษาหารือกัน แสดงความคิดเห็นตามความเข้าใจของตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่เรียนมาได้อย่างชัดเจน

เนื้อหาวิชาสังคมศึกษาจะมีความหลากหลายจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมจนถึงนามธรรม เช่นข้อมูลเกี่ยวกับ วัน เดือน ปี หรือตัวเลขต่างๆ ที่ผู้เรียนจะต้องรู้ ต้องจดจำ ไปจนถึงความสัมพันธ์ระหว่างคน กับสถานที่ หรือเหตุการณ์ต่างๆ รวมทั้งการตีความหมายหรือการประเมินค่าของการกระทำ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ ซึ่งการให้ผู้เรียนได้เข้าใจ

แนวคิดของเรื่องราวต่างๆ รวมทั้งความคิดรวบยอด (concept) ของสิ่งที่เรียนในวิชาสังคมศึกษา จำเป็นต้องใช้การสื่อความหมายโดยภาษา จากการอธิบาย การซักถาม การโต้แย้ง การเสนอแนวคิด การให้เหตุผล หรือการให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนั้นการจัดการสอนในรูปแบบของการเรียนแบบกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ในแนวที่ถูกต้องตามความต้องการและความสนใจ รู้จักการตั้งคำถาม การให้เหตุผล หรือการให้คิดเห็นเพิ่มเติม รวมทั้งทำให้มีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนดีขึ้น ซึ่งผู้สอนสามารถจัดการสอนได้หลายรูปแบบ เช่นให้ปรึกษาหารือเพื่อถาม-ตอบปัญหากันเป็นคู่ หรือใช้การปรึกษาหารือกันเป็นกลุ่มแบบ Roundtable และ Round Robin หรือในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งในแต่ละกลุ่ม หรือในแต่ละทีม ผู้สอนควรจะได้ประเมินทักษะการทำงานในลักษณะกลุ่มของผู้เรียนโดยใช้ตารางดังต่อไปนี้ เพื่อประสิทธิภาพของการทำงานกลุ่ม

ตารางที่ 1

ทักษะการทำงานกลุ่ม	มาก ← ระดับที่ทำ → น้อย				
	5	4	3	2	1
ฉันอธิบายให้เพื่อนฟัง					
ฉันกล่าวทบทวนในสิ่งที่เพื่อนกล่าว					
ฉันให้ตัวอย่างเพิ่มเติม					
ฉันสรุปข้อความหรือแนวคิด					
ฉันปรับแนวคิดให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้					
ฉันถามให้เพื่อนอธิบายซ้ำ					
ฉันถามให้เพื่อนกล่าวทบทวน					
ฉันถามให้เพื่อนยกตัวอย่าง					
ฉันถามให้เพื่อนสรุปแนวคิด					

ตารางที่ 2

ทักษะการทำงานกลุ่ม	กระทำเสมอ	ไม่เคยทำ
ฉันอธิบายให้เพื่อนฟัง	-------	-------
ฉันเสนอความคิดเห็นที่มากกว่า 1 ความคิดเห็น	-------	-------
ฉันให้ตัวอย่างเพื่อเสริมความเข้าใจ	-------	-------

การเรียนแบบกลุ่มในวิชาสังคมศึกษา นักเรียนจะสามารถอธิบาย และให้ความรู้ซึ่งกันและกันได้ นักเรียนที่เรียนดี เข้าใจบทเรียนจะอธิบายให้นักเรียนที่เรียนด้อยเข้าใจ นักเรียนที่มีประสบการณ์จะสามารถเสริมความรู้ให้แก่เพื่อนๆในกลุ่มได้ รวมทั้งยังเป็นการเสริมสร้างการใช้ภาษาที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน ให้รู้จักการถาม-ตอบ การใช้ภาษาพูดที่เหมาะสมในการถาม เสนอความคิดเห็น รวมทั้งใช้คำพูดที่เหมาะสมเมื่อไม่เห็นด้วยกับความคิดของผู้อื่น โดยไม่ใช้อารมณ์

3. การสอนคณิตศาสตร์ (Mathematics)

การสอนคณิตศาสตร์ในชั้นเรียนโดยทั่วๆไป ผู้สอนมักนิยมใช้การอธิบาย สรุปกฎ และให้ผู้เรียนได้ทดลองทำ คิด หรือคำนวณด้วยตนเอง การเรียนคณิตศาสตร์ นักเรียนมักจะเข้าใจว่าจะต้องเข้าใจภาษาทางคณิตศาสตร์ซึ่งประกอบไปด้วยสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายต่างๆก่อนจึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้อย่างเข้าใจ อย่างไรก็ตาม หลักสำคัญของการเรียนคณิตศาสตร์อยู่ที่ความเข้าใจแนวคิดหลักทางคณิตศาสตร์ (key ideas) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ให้ดำเนินต่อๆไปได้

การจัดการสอนแบบกลุ่มในวิชาคณิตศาสตร์ ทำให้ผู้เรียนในกลุ่มมีโอกาสพูด เขียน ถามข้อสงสัย อธิบายความเข้าใจ ให้เพื่อนเข้าใจได้ เนื่องจากในบางครั้ง ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจได้ดี เมื่อได้รับฟังการอธิบายในรายละเอียดจากเพื่อนนักเรียนด้วยกันเอง

มากกว่าฟังคำอธิบายจากผู้สอน ซึ่งการจัดการสอนแบบกลุ่มสำหรับการสอนคณิตศาสตร์มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ผู้สอนอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนในลักษณะกลุ่ม
2) ให้ผู้เรียนได้ร่วมกันปรึกษาหารือ เขียนแนวคิด ทฤษฎีหรือหลักการทางคณิตศาสตร์ที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในการแก้ปัญหา
3) ร่วมกันแก้ไขปัญหา คิด คำนวณ หาคำตอบตามหลักวิชาการที่ได้ศึกษามา
4) นำเสนอคำตอบหรือแนวทางการคิดคำนวณ ให้เพื่อนกลุ่มอื่นๆในชั้นเรียนหรือผู้สอนได้รับทราบ แนวความคิด และความถูกต้อง

การเรียนแบบกลุ่มในวิชาคณิตศาสตร์นั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกอบรมให้รู้จักการช่วยเหลือกันในการคิดหาคำตอบ แลกเปลี่ยนคำตอบของตนเองที่ได้คิดคำนวณมาแล้ว หรือการอธิบายเพื่อช่วยให้นักเรียนที่เรียนด้อยเข้าใจวิธีการคิดคำนวณ ดังนั้นผู้สอนจำเป็นจะต้องเปลี่ยนสมาชิกในกลุ่ม หรือขนาดของกลุ่มอยู่เสมอในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกันทั้งชั้นเรียน สามารถทำงานร่วมกันได้ ผู้สอนจะต้องมีเทคนิคในการจัดกลุ่มดังนี้

1) เมื่อมีการสลับหรือเปลี่ยนกลุ่ม จะต้องเปลี่ยนบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม
2) คอยดูแลให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหารือกัน หรือช่วยเหลือกัน
3) ประเมินผลการทำงานของผู้เรียนในลักษณะของกลุ่ม และการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มในแต่ละคน
4) ควบคุมให้ผู้เรียนดำเนินงาน ปรึกษาหารือ คิด คำนวณ ในเรื่องที่กำลังศึกษาอยู่

การดำเนินการสอนโดยให้ผู้เรียนร่วมมือกันเรียน ปรึกษาหารือกัน จะช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกัน ค่อยๆมีความเข้าใจและสนใจเกี่ยวกับการเรียนคณิตศาสตร์เพิ่มมากขึ้น มีความพอใจที่จะเรียน เนื่องจากสามารถที่จะถามจากเพื่อนในข้อสงสัยต่างๆได้ มีโอกาสพูดคุยกัน ถกเถียงปัญหาทางคณิตศาสตร์ด้วยกัน ทำให้เห็นปัญหาทางคณิตศาสตร์ในหลายๆด้าน สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนมีความพอใจที่จะเรียนคณิตศาสตร์มากกว่านั่งฟัง

การอธิบายจากครูแต่เพียงอย่างเดียว และคิดคำนวณคำถาม หรือปัญหาที่ครูกำหนดให้เท่านั้น (Kessler ,1992: 121)

ประโยชน์ของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ

การจัดการเรียนแบบร่วมมือก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ผู้เรียนดังนี้

1. **ประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ**

การจัดการเรียนสอนแบบร่วมมือ ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และแลกเปลี่ยนความรู้ โดยมุ่งให้ผลการเรียนของกลุ่มมีคะแนนสูงเมื่อมีการวัดผล ทำให้สมาชิกกลุ่มต้องสนใจศึกษาในเรื่องที่ได้รับมอบหมาย และผู้เรียนประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการสูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ

2. **เพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน**

การจัดการสอนในลักษณะกลุ่มการเรียน จะทำให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญของตนเองในการเป็นสมาชิกกลุ่ม รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ทำให้เพิ่มความมั่นใจในการทำงาน และการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีอิสระที่จะคิดและเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่ม

3. **ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน**

เนื่องจากธรรมชาติ และลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ จะสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ถกเถียงปัญหา และเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่ม อธิบายหรือบอกเล่าสิ่งที่รู้ให้แก่เพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจ ซึ่งจะทำให้ผู้สอน หรือผู้บอกเล่า อธิบาย มีความเข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี และชัดเจนมากขึ้น และผู้รับฟังก็จะสามารถเข้าใจในอีกแนวคิดหนึ่งนอกเหนือจากความคิดเห็นของตนเอง

4. **พัฒนาทักษะทางด้านสังคม**

การเรียนการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือจะทำให้สมาชิกในกลุ่มได้ปรึกษาหารือกัน พูดคุย เสนอความคิดเห็น ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทางด้านสังคมที่ดีต่อกัน มีความเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งเป็นการฝึกทักษะที่ดีให้แก่ผู้เรียนในด้านการสื่อสาร และก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน

5. เป็นที่ยอมรับของเพื่อนและก่อให้เกิดสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

การเรียนแบบร่วมมือก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน แม้กระทั่งเพื่อนที่เรียนด้อยในชั้นเรียน เมื่อจัดให้เรียนแบบร่วมมือก็จะแสดงความสามารถของตนเองทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนได้ และเมื่อมีการเปลี่ยนกลุ่มการเรียนเป็นระยะๆ ทำให้เพื่อนทุกคนในชั้นเรียนได้รู้จักคุ้นเคยกัน จะทำให้ทุกคนในชั้นเรียนไม่ว่าผู้ที่เรียนดี หรือเรียนด้อยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากกว่าการเรียนแบบปกติ

การเรียนแบบร่วมมือ เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนับสนุน และส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้สอน - ผู้เรียน รวมทั้ง ผู้เรียน - ผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะจัดเตรียมเอกสาร ใบงาน รวมทั้งเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน จุดประสงค์ที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ ก็เพื่อสนับสนุน และส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนมีอิสสระในการคิด เสนอความคิดเห็น รวมทั้งมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ร่วมมือและช่วยเหลือกัน เพื่อให้การทำงานของกลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จ